

SZÍVÜNK KÖZEL

Dévényi Erika

A nyomorúság a világban mérhetetlen
Földönfutó emberek tömege a létben
Nincs házuk, munkájuk nincs semmijük
Csak a túlélés pillanatnyi létük

Nincs ház, melyben kályha tüze ég
Nincs tető, mely az esőtől véd
Nincs ágy, melynek melege ringat
Nincs asztal, mely ételt adhat

Csak az üres világ van, melyben nem kap helyet
Csak csillagos ég van, mely nem gyönyörködtet
Csak nedves föld van, mely testet remegtet
Csak üres kéz van, mely nem adhat étket

Erő a kezükben tennék a dolgukat
De munkát az előítélet nem adhat
Nincs olyan pénz amit megkereshetnének
Hiába lenne, mire költhetnének

S mégis, nem a hideg az, amely igazi fagyot hoz
A magány, a szeretetéhség ami kőszobrot alkot
Olyan kemény burokba zárja a szívüket
Amelyet egyedül fel nem törhetnek

Kell, hogy az emberek, kiknek nyitott a szívük
Lehajoljanak hozzájuk, adják melegségük
Kell, hogy szeretetük, jóságuk mutassák
Különbén elhervad minden szál virág

De hogy ezt megtegyük, több kell mint szeretet
Nemcsak lehajolnod kell, le kell térdelned
Kell, hogy úgy lásd, mint embertársadat
Akkor segíted majd úgy, mint önmagadat

S ha megmutattad neki milyen a szeretet
Mielőtt elmész, hagyj neki emléket
Készíts neki útjára tarisznyát
Amelybe Isten tett elemózsiát

Forrás: www.keresztyendalok.hu